

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
«ХАРКІВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

Кафедра програмної інженерії та інформаційних технологій управління

Звіт з лабораторної роботи № 8
з дисципліни «Основи теорії алгоритмів»

Виконав:

ст. гр. КН-221в

Шулюпов Є.Р.

Перевірила:

Доцент каф.ПІІТУ

Солонська С.В.

Харків

2022

ТЕМА: ДИНАМІЧНЕ ПРОГРАМУВАННЯ

ЗАВДАННЯ НА ЛАБОРАТОРНУ РОБОТУ

Пошук оптимального способу множення матриць. Вхідні дані: натуральне число N ($1 < N < 256$) — кількість матриць, натуральні числа $x_i, i = \overline{0, N}$ — розмірності матриць (матриця $B_i, i = \overline{1, N}$ має розмірність $x_{i-1} \times x_i$). Вихідні дані: таблиця динамічного програмування ($A(i, j)$ = найменша кількість множень для обчислення добутку матриць $B_i B_{i+1} \dots B_{j-1} B_j$) та оптимальна розстановка дужок у виразі $A_1 A_2 \dots A_N$.

МЕТА РОБОТИ

Ознайомлення з використанням динамічного програмування та оцінювання його складності.

1 ОСНОВНІ ТЕОРЕТИЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Термін динамічне програмування був запроваджений в 40-х роках Річардом Беллманом для характеристики процесу розв'язування проблем, при якому потрібно знаходити найкращі рішення, одне за одним. Пізніше, в 1953 році, він уточнив його в сучасному розумінні, називаючи так задачі, безпосередньо пов'язані з розв'язуванням вкладених підзадач для пошуку розв'язку всієї задачі^[1] і ця сфера була пізніше визнана IEEE як підрозділ системного аналізу та інженерії. Відзначивши внесок Беллмана, його ім'ям назвали рівняння Беллмана — основну формулу динамічного програмування, яка інтерпретує задачу оптимізації в рекурсивній формі.

Слово динамічне було обране Беллманом, тому що звучало більш переконливо і краще підходило для передачі того факту, що проблема оптимального управління, яку він розв'язував цим методом, має аспект залежності від часу^[2]. Слово програмування в цьому словосполученні в дійсності до «традиційного» програмування (написання тексту

програм) майже ніякого відношення не має. Це використання таке саме як і в словосполученнях лінійне програмування та математичне програмування, які фактично є синонімами для математичної оптимізації^[3]. Тут воно означає оптимальну послідовність дій, оптимальну програму для отримання розв'язку задачі. Наприклад, певний розклад подій на виставці чи в театрі теж називають програмою. Програма в даному випадку розуміється як запланована послідовність подій. Хоча, динамічне програмування, як алгоритм, часто використовується при програмуванні для розв'язку відповідних задач (див. нижче).

Динамічне програмування зазвичай застосовується до завдань, в яких шукана відповідь складається з частин, кожна з яких в свою чергу дає оптимальне рішення деякої підзадачі. Динамічне програмування корисне, якщо на різних шляхах багаторазово зустрічаються одні й ті ж підзадачі; основний технічний прийом - запам'ятовувати рішення підзадач, що зустрічаються, на випадок, якщо така ж підзадача зустрінеється знову. У цьому випадку алгоритм типу «розділяй і володарюй» буде робити зайву роботу, вирішуючи одні й ті ж підпідзадачі кілька разів. Алгоритм, заснований на динамічному програмуванні, вирішує кожну з підзадач лише раз і запам'ятовує відповіді в спеціальній таблиці. Це дозволяє не обчислювати відповідь знову до вже розглянутої підзадачі.

2 ОПИСАННЯ РОЗРОБЛЕНОГО ЗАСТОСУНКУ

Ця програма реалізована в одному файлі FirstClass.java

```
package first;

import java.util.Scanner;

public class FirstClass {
    static char name;
    static void printParenthesis(int i, int j, int n, int[][] bracket) {
        if (i == j){
            System.out.print(name++);
            return;
        }
        System.out.print("(");
        printParenthesis(i, bracket[i][j], n, bracket);
        printParenthesis(bracket[i][j] + 1, j, n, bracket);
    }
}
```

```

        System.out.print(")");
    }
    static void matrixChainOrder(int p[], int n){
        int[][] m = new int[n][n];
        int[][] bracket = new int[n][n];
        for (int i = 1; i < n; i++) {
            m[0][i] = i;
            m[i][0] = i;
        }
        for (int i = 1; i < n; i++)
            m[i][i] = 0;
        for (int L = 2; L < n; L++)
        {
            for (int i = 1; i < n - L + 1; i++)
            {
                int j = i + L - 1;
                m[i][j] = Integer.MAX_VALUE;
                for (int k = i; k <= j - 1; k++)
                {
                    int q = m[i][k] + m[k + 1][j] + p[i - 1] * p[k] * p[j];
                    if (q < m[i][j])
                    {
                        m[i][j] = q;
                        bracket[i][j] = k;
                    }
                }
            }
        }
        name = 'A';
        System.out.print("\nОптимальна таблиця: \n");
        for(int count1 = 0; count1 < n; count1++) {
            for(int count2 = 0; count2 < n; count2++) {
                System.out.print(m[count1][count2]);
                System.out.print("\t");
            }
            System.out.print("\n");
        }
        System.out.print("Оптимальне розставлення дужок: ");
        printParenthesis(1, n - 1, n, bracket);
    }
    public static void main(String[] args){
        Scanner scanner = new Scanner(System.in);
        char name2 = 'A';
        System.out.println("Уведіть n - кількість матриць");
        int s = scanner.nextInt();
        int arr[];
        arr = new int[s+1];
        System.out.println("Уведіть розмірності матриць");
        for(int i = 0; i < s+1; i++) {
            int temp = scanner.nextInt();
            arr[i] = temp;
        }
        System.out.println("Елементи матриці: ");
        for(int i = 0; i < s; i++) {
            System.out.println(name2 + "(" + arr[i] + "; " + arr[i+1] + ")");
            name2++;
        }
        System.out.println();
        int n = arr.length;
        matrixChainOrder(arr, n);
    }

```

```

    }
}

```

Результати роботи програми наведені на рис. 2.1:

```

Уведіть n - кількість матриць
5
Уведіть розмірності матриць
20 1 10 3 5 7
Елементи матриці:
A(20; 1)
B(1; 10)
C(10; 3)
D(3; 5)
E(5; 7)

Оптимальна таблиця:
0      1      2      3      4      5
1      0      200    90     145    220
2      0      0      30     45     80
3      0      0      0     150    315
4      0      0      0      0     105
5      0      0      0      0      0
Оптимальне розставлення дужок: (A(((BC)D)E))

```

Рисунок 2.1 – Результат

Крім того була оцінена складність даного алгоритму. Її зображено в таблиці 2.2.

Таблиця 2.2 – Складність алгоритму

№ рядка	Алгоритм	Кількість операцій	Скільки разів буде виконаний рядок
1	for (int i = 1; i < n; i++)	c ₁	n+1
2	m[i][i] = 0;	c ₂	n
3	for (int L = 2; L < n; L++)	c ₃	n
4	for (int i = 1; i < n - L + 1; i++)	c ₄	(n-L)(n-1)
5	for (int k = i; k <= j - 1; k++)	c ₅	(n-L)(n-1)(j-1)
6	int q = m[i][k] + m[k+1][j] + p[i-1] * p[k] * p[j];	c ₆	(n-L)(n-1)(j-1)
7	if (q < m[i][j])	c ₇	(n-L)(n-1)(j-1)
8	m[i][j] = q;	c ₈	(n-L)(n-1)(j-1) - 1
9	bracket[i][j] = k;	c ₉	(n-L)(n-1)(j-1) - 1

В таблиці 2.1 описано основні кроки алгоритму, а всі інші місця виконуватимуться менше раз(1 або n). Порахуємо складність алгоритму:

$$T(n) = c_1(n+1) + c_2n + c_3n + c_4(n-L)(n-1) + c_5(n-L)(n-1)(j-1) + c_6(n-L)(n-1)(j-1) + c_7(n-L)(n-1)(j-1) + c_8(n-L)(n-1)(j-1) - 1 + c_9((n-L)(n-1)(j-1) - 1) =$$

Якщо ми відкинемо елементи нижчих порядків:

$$T(n) = O(n^3).$$

ВИСНОВКИ

Під час цієї лабораторної роботи була розроблена програма, яка за допомогою алгоритму динамічного програмування виконує необхідну роботу, а саме записує оптимальний спосіб множення матриць. Цей алгоритм є корисним для використання в даному випадку, тому що динамічне програмування допомагає знайти найвигідніший спосіб множення матриць з найменшою кількістю виконаних дій. Крім того була оцінена складність даного алгоритму, яка характеризує ефективність даного алгоритму.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1 Методичні вказівки до виконання лабораторних робіт з курсу "Алгоритми і структури даних": для студентів, які навчаються за спец. 121 "Інженерія програмного забезпечення" [Електронний ресурс] / уклад. Н. К. Стратієнко, І. О. Бородіна ; Харківський політехнічний інститут, національний технічний університет університет – Електрон. текстові дані. – Харків, 2017. – 36 с. 05.05.2021

2 Алгоритми і структури даних: практикум: навч. посіб./ Н.К. Стратієнко, М.Д. Годлевський, І.О. Бородіна.- Харьков: НТУ"ХПИ", 2017. - 224 с. 05.05.2021